

РЕШЕНИЕ

№ 5531

гр. София, 28.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 15.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11542** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Н., срещу Ревизионен акт № Р-22221020005844-091-001 / 04. 02. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1165 / 02. 08. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон, тъй като били налице реално осъществени облагаеми доставки. Счита, че не е налице недобросъвестно поведение от негова страна. Претендира отмяна на издадения РА.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика”, чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221020005844-020-001 / 28. 09. 2020 г., изменена със ЗВР № Р-22221020005844-020-002 / 07. 12. 2020 г. и ЗВР № Р-22221020005844-020-003 / 05. 01. 2021 г., всичките издадени от В. В. – на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол” в ТД на НАП С. /оправомощена със Заповед № РД-01-128 / 18. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП С./ е възложено извършването на ревизия на [фирма], [населено място], за определяне задълженията

за данък върху добавената стойност, за периода 01. 05. 2020 г. - 31. 08. 2020 г. С последната издадена ЗВР № Р-22221020005844-020-003 / 05. 01. 2021 г., е променена Н. С. като ръководител на ревизията и за такъв е определен Б. К.. Промяната е във връзка със Заповед № РД-01-721 / 10. 12. 2020 г. на директора на ТД на НАП С. и представени (стр. 204-213) болнични листове за заболяването на Н. Р.. Ревизията е следвало да приключи до 07. 01. 2021 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22221020005844-092-002 от 07. 01. 2021 г., връчен на електронен адрес на същата дата.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221020005844-091-001 / 04. 02. 2021 г., връчен на електронен адрес на 18. 03. 2021 г.

С жалба вх. № 53-06-2722 / 02. 04. 2021 г., депозирана по пощата на 01. 04. 2021 г. (стр. 63), е оспорен РА по административен ред.

С решение № 1165 / 02. 08. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, оспореният РА е потвърден. Решението е връчено на 06. 08. 2021 г.

С жалба вх. № 53-04-667 / 23. 08. 2021 г., депозирана по пощата на 19. 08. 2021 г. (стр. 15), е оспорен РА и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство РА № Р-22221020005844-091-001 / 04. 02. 2021 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № 1165 / 02. 08. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, на жалбоподателя [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 366 лв. по фактури издадени от [фирма] и не е призната декларирана вътреобщностна доставка по фактура издадена от М. І. - Гърция, като във връзка с това е начислен ДДС в размер на 6 694,81 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Във връзка с издаването на РА, са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При издаването му обаче е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

По отношение на доставките от [фирма]:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за периода м. 05. 2020 г. в общ размер на 13 366 лв. по 9 бр. фактури издадени от [фирма]“, подробно описани в РД и касаещи доставка на предпазни маски за лице.

В хода на ревизията на доставчика, не е открит, поради което документи във връзка с тези доставки са изискани от жалбоподателя, който е представил копие от фактурите с фискални бонове, приемо-предавателни протоколи, извлечение от сметки и фактури за последващи доставки с протоколи.

От страна на ревизиращия екип и от страна на решаващия орган, е прието, че независимо от така представените доказателства, не е налице реална, респективно

облагаема доставка, тъй като е прието, че жалбоподателя не е представил доказателства къде са предадени стоките и че същите са вложени впоследствие, както и че фискалното устройство от който са издадени фискалните бонове било регистрирано като обект за продажба на автомобили и мотоциклети. Липсвали данни за наети лица при доставчика.

Съдът намира тези изводи за неправилни. Доводът за липсата на посочено място на съхраняваните стоки, не касаят извършването или не преди това на облагаема доставка.

Видно е, че е налице приемо-предавателен протокол за предаването на родово определени вещи, поради което собствеността върху тях преминава с предаването им. В случая липсата на наети лица у доставчика, не означава липса на доставка, тъй като се касае за доставка на предпазни маски, които очевидно не тежат прекалено много и могат да се доставят от управителя на дружеството, какъвто безспорно е налице, както и транспорта да се осъществи с личен автомобил.

Доводът, че фискалното устройство от който са издадени фискалните бонове било регистрирано като обект за продажба на автомобили и мотоциклети, е абсолютно неоснователен, тъй като на самите бонове е отбелязано – „офис“. В същото време, в представената от ответника справка за регистрираните фискални устройства (стр. 218-220) въобще няма регистрирано такова устройство за продажба на автомобили. Видно е, че има с регистрация на обекта в офис, поради което няма пречка за издаването на фискалните бонове.

По делото е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, която съдът кредитира изцяло като компетентно изготвена и в съответствие със събрания по делото доказателствен материал.

Видно от заключението на вещото лице по ССЧЕ, процесните фактури са осчетоводени, като всичките са заплатени в брой, като са издадени фискални бонове. Видно е също така, че тези фактури са отразени както в счетоводството на жалбоподателя, така и в това на доставчика, като са заверени съответните сметки. Всички фактури са заплатени в брой, като ДДС-то, е отразено в дневниците за покупки и Справки-декларациите по ЗДДС.

Видно също така от заключението са налице доказателства и за последваща доставка на стоките получени от жалбоподателя, като по делото са представени фактури към клиента [фирма], приемо-предавателни протоколи и фискални бонове, както и фактура към гръцкия клиент М. Н., налично ЧМР с вписани задължителни реквизити, потвърждение за получени стоки на територията на държава членка на ЕС, налично V. потвърждение на ДДС номера на получателя, извършено плащане по фактурата по банков път, както и фактура за извършен превоз до Република Гърция.

В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите изложени в решението на решаващия орган, че не се налице доказателства за транспорта на стоката. В решението се позовават на данни от Агенция „Митници“ и Агенция „Пътна инфраструктура“, според които МПС с рег. [рег.номер на МПС], с който се твърди че е извършена доставката бил напускала границите на Република България единствено в посока С..

Видно от протокола за извършена проверка на [фирма], са представени договор за превоз от 23. 01. 2020 г., трудов договор на К. Н., фактура за извършен превоз с товарен автомобил СА 3467 СХ, ЧМР от 13. 05. 2020 г. и др. документи.

По делото също така е представено (стр. 285-286) писмо от СДВР по повод издадено

на жалбоподателя съдебно удостоверение, съгласно което има регистрирано излизане от РБ през ГКПП К. шосе на 13. 05. 2020 г. в 10.03 ч. на товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и водач К. Н., както и влизането му обратно на същата дата в 15.58 ч. Видно от същото писмо, има регистрирани и други излизания на същото МПС със същия водач, както и други водачи, както през този, така и през следващите месеци именно на ГКПП К..

При това положение, очевидно неточна или непълна е информацията (само по разпечатки, не от официален документ) дадена в справките на Агенция „Митници“ и А. относно пътуването на камиона и излизането му от границата на страната единствено в посока С..

След като безспорно е доказано напускането на автомобила на дата 13. 05. 2020 г., наличието на потвърждение от гръцкия клиент за получаването на стоката и заплащането на фактурата, както и данните за лицето извършило транспорта, съдът намира за безспорно доказана последващата доставка на получената от жалбоподателя стока.

Съдът намира, че вследствие на представените по делото доказателства и изслушаната експертиза безспорно се доказва прехвърлянето на стоката, наличието на склад у жалбоподателя, в който същата е съхраняване, както и последващата ѝ реализация и наличието на съответните документи, доказващи документалната обосновааност на операциите, включително и извършеното плащане, поради което липсва основание да се приеме, че не са налице реално извършени доставки.

С оглед гореизложеното съдът намира жалбата за основателна в тази си част.

По отношение на извършената вътрешнообщностна доставка

С оспорения РА не е призната декларирана вътреобщностна доставка по фактура издадена от М. I. - Гърция, като във връзка с това е начислен ДДС в размер на 6 694,81 лв.

От страна на ревизиращия екип и от страна на решаващия орган, е прието, че получателя на стоката не е декларирал придобиването на спорните стоки, както и че предвид горепосочените справки от Агенция „Митници“ и А., не било доказан извършения транспорт. В същото време, доколкото било установено отписването на активите от страна на жалбоподателя, е прието че са извършени доставки на територията на страната, поради което е доначислен ДДС.

Съдът намира тези изводи за неправилни.

Безспорно е, че по време на ревизията, жалбоподателят е представил документите посочен в чл. 45 от ППЗДДС, във връзка с извършения ВОД.

В тази връзка, не отговаря на действителността изложеното от решаващия орган, че липсва потвърждение от страна на гръцкия получател на стоката.

Такова потвърждение (по образец) е наличен по преписката събрана в хода на ревизията (стр. 115), като освен това допълнително е представено и с жалбата до съда.

В същото време при извършената насрещна проверка на превозвача – [фирма] изрично е потвърден извършения транспорт на 26. 08. 2020 г. с последващ превозвач – [фирма] с товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и водач Ц. Ц..

В тази връзка са представени фактура за продажбата на стоката, международна товарителница, фактура за транспорта, потвърждение за получената стоката, справка за валиден ДДС номер на получателя и банкови извлечения за плащането на стоката.

По делото е разпитан като свидетел Г. Д., който потвърждава че работи в [фирма], както и че са извършвани честно транспортни услуги за „Логистика С.“ до Гърция.

Свидетелят сочи механизма на товарене, транспорт и изискуемите документи за това. В същото време, съдът по изложените по – горе съображения относно справките от Агенция „Митници“ и А. намира за необоснован основния довод на приходната администрация относно липсата на доказателства за напускането на страната на товарния автомобил.

Видно от представено (стр. 286) писмо от СДВР има регистрирано излизане от РБ през ГКПП К. шосе на 26. 08. 2020 г. в 10.03 ч. на товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и водач Ц. Ц., както и влизането му обратно на същата дата в 18.41 ч.

След като са налице всички изискуеми по чл. 45 от ППЗДДС документи, включително и потвърждението от получателя на стоката, като освен това безспорно е доказан и извършения транспорт на стоката, то неоснователно не е призната извършената вътрешнообщностна доставка.

Предвид изложеното, съдът намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена. Оспореният РА като постановен при неправилно приложение на материалния закон, следва се отмени.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161 ал. 1 изр. 1 ДОПК жалбоподателят има право на разноски, каквито обаче не са претендирани, поради което и не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I^{во} отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221020005844-091-001 / 04. 02. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1165 / 02. 08. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, с който отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 366 лв. по фактури издадени от [фирма] и не е призната декларирана вътреобщностна доставка по фактура издадена от М. I. - Гърция, като във връзка с това е начислен ДДС в размер на 6 694,81 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: